

ΤΑ ΥΠΟΠΤΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

ΟΙ «ΞΑΦΡΙΣΤΑΙ», ΤΩΝ ΙΠΠΟΔΡΟΜΩΝ

Ἡ διάφορες κατηγορίες τῶν ἀπατεῶνων πού «ἐργάζονται» στίς κούρες. Πόσο κοστίζει μιὰ συμβουλή. «Ξαφρισταί» τῆς «πε-ζῆς». Ὁ συλλέκτης τῶν ὀφθαλμῶν. Μιά περίφημη «ξαφριστρία»: ἡ «Γκριζά Σκούφια». Τό ἱστορικό κέλλο τῆς. Ἡ «Κλα-ψίρα» μέ τά δύο παιδιά. Τά θυμάτα δύο μεγάλων ἀπατεῶνων: τοῦ Ἐρρίκου καί τοῦ Πέτρου Λεμπόν, κλπ. κλπ.

Ἴσως θά ξέρετε ὅτι ὁ ὑπόκοσμος τῶν μεγαλουπόλεων τῆς Εὐρώπης ἔχει πολύ παράξενα καί μυστηριώδη ἐπαγγέλματα, μέ τά ὅποια κερδίζει τή ζωή του. Εἶνε ἔντιμα: «Ὅχι θέσια! Μά σύμφωνα μέ τοὺς νόμους τοῦ «συναφιού», ὅλοι αὐτοί οἱ ἀπάχρηδες θεωροῦνται ὡς τίμιοι μεταξύ τους. «Ἐνα ἀπ' αὐτὰ λοι- πόν τά ἔντιμα ἐπαγγέλματα εἶνε καί τὸ ἐπάγγελμα τῶν «ξαφρι- στῶν» τῶν ἵπποδρομιῶν. Τί εἶνε αὐτοί οἱ «ξαφρισταί»; «Ἐνα πλῆθος φτωγῶν διαβόλων, οἱ ὅποιοι κατακλύζουν τά Παρισιὰ Ἰπποδρόμια τοῦ Λονσάν, τοῦ Ζαίν-Κλοῦ, τοῦ Ἀντένι, τῶν Βεν-σέν καί στήνουν παράδοξες καί ἀφάνταστες «μηχανές» στους διαφόρους ἀρελίες πού δίνουν πιστί στά λόγια τους. Ἡ ἀστυνο- μία τους κυνηγáει θέσια καί κάθε τόσο τὰ κρατηθῆρα τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας γεμίζουν ἀπό ἀναριθμητοὺς τέτοιους μικρο- σπαταῶνες, οἱ ὅποιοι κατόπι δηγοῦνται «ἐν σῶματι» σὸ Πλημμελειοδικεῖο γιά νά καταδικαστοῦν ἐς μερικὲς μέρες φυ- λακῆς. Δὲν εἶνε, βλέπετε, ἐγκληματῆς, οὔτε κοινὸι λωποδῆτες, οὔτε διαρρήκτες: Εἶνε ἀπλῶς «ξαφρισταί». Σὰς ἐξαπατοῦν δη- λαδὴ μέ τόση...λεπτότητα, ὥστε δὲν καταλαβαίνει σχεδόν ὅτι οὐκ κοροιδεῖσιν. «Ἐπειτα, μὴ ξεγνᾶτε, ὅτι ἡ «κούρες» εἶνε ὁ- πως καί τὰ χαρτί: Ἐνα τρομερὸ πάθος! «Ἐνα δηλητήριο πού περνáει αἰνὰ-αἰνὰ στὸν ὄργανισμό τοῦ ἀνθρώπου, τοακίξει τὰ νεύρα του καί τὸν κάνει ψυχικὸ καί οικονομικὸ ἐρέπιο! Πέρνει ἐκτριβῶς τέτοιον καιρὸ, ὡς «κούρες» τοῦ Λονσάν εἶχα γνωρίσει ἕναν νεαρὸ Ἀγγλο τζέντλεμαν, τὸν Τζέιμς Λῶρνε. «Ἐπει- ε πάντα μεγάλη ποσὰ καί «πόνταρε» στὰ καλύτερα «φαβορί». Μά δὲν εἶχε τύχη. «Ὅλα τὰ προγνο- στικά του πῆγαναν χαμένα κι' ὁ- λοι οἱ συνδυασμοὶ του ναυαγοῦ- σαν. Μιά μέρα, πάνω στήν ἀπελ- πῆσιά του, ἄρχισε νά «ποντῆρει» πάνω στὰ «αὐτουαίντερ», στ' ἄ- λογα δηλαδὴ πού εἶχαν τίς λι- γώτερες πιθανότητες νά ἔρθουν «γκανιὰν» καί νά κερδίσουν τὴν κούρα. Κι' ἔκανε τὴν τύχη του! «Ἐβλεπε τὰ λεπτά του νά πολλα- πλαιάζονται ὡς διὰ μαγείας καί τέλος δὲν ἔστασε πειὰ καί μὴ ἐξομολογήθηκε:

—Ξέρεis πὸ ὄφειλο αὐτὴ τὴν διαβολομένη τύχη μου; Σὲ μιὰ συμβουλή! Ναι, φίλε μου... Σὲ μιὰ συμβουλή πού ἀγόρασα μέ πέντε φράγκα ἀπὸ ἕναν φτωχὸ διαβόλο!...

Ἐγὼ φυσικὰ ἄρχισα νά γελῶ. Εἶχα καταλάβει ὅτι κι' αὐτὸς εἶχε πέσει θύμα τῶν «ξαφριστῶν». Καί τοῦ τὸ εἶπα. Μά δὲν ἤ- θελε νά πιστέψῃ μέ κανένα τρόπο, ὅτι αὐτὴ ἡ ἐπιτυχία του ὄ- φειλετο περισσότερο στὸ ὅτι τὸν εἶχε θυμηθῆ πάλι ἡ τύχη. Κι' ἐξακολούθησε νά παίζῃ, ὡστόσο μιὰ μέρα ξαναῆρθε ἡ γκινια... Σήμερα λοιπὸν κατάντησε κι' αὐτὸς νά γίνῃ ἕνας «ξαφριστῆς» καί νά πολεῖ τὴς «συμβουλῆς» του!...

Οἱ παράξενοι αὐτοὶ «ἐπαγγελματῆαι» διαριθύνται σὲ δύο κα- τηγορίες: Στους μικροὺς καί τους μεγάλους «ξαφριστάς». Ἡ καί κι' οἱ δύο τους ἐξαπατοῦν τὸν κόσμο. Οἱ πρῶτοι στήνουν τὸ «καρτέρι» τους στήν «πελοῦξ», ἐκεῖ πού πηγαίνουν οἱ ἐργατι- κοί, οἱ ὑπάλληλοι, οἱ μικροαστοὶ γιά νά διακινδυνεύσουν τίς οικονομίας τους. Οἱ ἄλλοι, οἱ μεγάλοι, ἔχουν πίσει «πότο» στὸ «πεζά», ἀνάμεσα στὴν ἀριστοκρατία. Δὲν ξεχαρίζουν καθ- ὅλου ἀπ' αὐτοὺς. Εἶνε ἐντέλως ἀνομοί στήν ἐμφάνισί τους! Μιά στιγμή ὅμως οὐκ πηλαζοῦν καί σὰς λένε κρυφὰ σ' αὐτὴ:

—Μήπως ὁ κύριος θά ἤθελε κανένα προγνωστικό; Ὁ φίλος μου ὁ Χάρντυ, ὁ τζόκεϋ πού ἔχει κερδίσει τρεῖς φορές κατὰ συνέχεια τὸ «Γκραν Πρί», μὴ ἐκμυστηρεύθηκε, ὅτι σ' αὐτὴ τὴν «κούρα» θά ἔρθῃ «γκανιὰν» ἡ «Χίλντα». Εἶνε σὲ καλὴ «φόρμα» σήμερα. Συλλογιζοῦνται μάλιστα νά τὴν «κρατήσουν» λίγο γιά νά μὴ φανῇ ἡ καταπληκτικὴ ὑπεροχὴ τῆς. Ἀκούστε τὴν συμ- βουλή μου... Πέντε φράγκα, παρακαλῶ...

Ἐοῖς τότε τοῦ δίνετε μ' ὅλη τὴν καρδιά σας τὰ πέντε φρά- γκα. Στὰ τυχερὰ παιγνίδια ἀκούει κανεὶς καί τίς συμβουλῆς ἀκόμη τῶν παλαβῶν! Ποντάρει κατόπι στήν «Χίλντα» πού εἶνε καθαροῖμο Ἀγγλικὸ ἄλογο. Καί χάνετε φυσικὰ τὰ λεπτὰ

σας. Τὸ ἀμέσως ἐπόμενο ἄλογο ξεπέρασε λίγο τὴν «Χίλντα». Κι' ἔτσι σὲ σὰς δὲν ἔμεινε παρά ἡ συγκίνησις καί τὸ ἀχρηστο μπιλλιέτο σας! Διαμαρτύρησε τότε ὅτι «κράτησαν» τ' ἄλογο, ὅτι ἔγινε «μασσαράγκα» καί τὰ τοιαῦτα. Πιστεύετε μ' ὅλη σας τὴν καρδιά, ὅτι ὁ «ξαφριστῆς» πῶς εἶχε δώσει ἕνα καλὸ προ- γνωστικό. Κι' ὡστόσο, ἀν τὸν παρακολουθοῦσατε, θά βλέπατε ὅτι εἶχε δώσει καί σ' ἄλλους ἕξῃ ἀκόμη παίκτες ἀπὸ ἕνα εἰα- φρεμικὸ ὄνομα ἀλόγου. «Ἀν ἔλαγε λοιπὸν ἀληθεῖα ὁ «ξαφρι- στῆς», θά ἔπρεπε νά ἔρθουν «γκανιὰν», δηλαδὴ πρῶτα, καί τὰ ἔπτα ἄλογα πού τρέχουν στὴν «κούρα»!

Ἐπὶ τὴν «κούρα» εἶνε ὁ «ξάφριστῶν»: Οἱ «συλλέ- κτες τῶν ὀφθαλμῶν». Αὐτοὶ οἱ μικροσπαταῶνες στέκονται κοντὰ στὸ ταμεῖο καί μέ ταχύτητα ταχυδακτυλουργοὺ παίρνουν ἀπὸ τὴν τσέπη καί πολλὰς φορές μέσα ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ νευριασμέ- νου παίκτη τὸ μπιλλιέτο του. «Ἐπειτα τὸν παρακολουθοῦν κι' ὅταν ἐκεῖνος καταλάβει ὅτι ἔχει χάσει τὸ μπιλλιέτο τῆς κού- ρας κι' ἀρχίζει νά ψάχνῃ νὰ τὸ θρῆ, τὸν πλησιάζουν καί τὸν ρωτοῦν μέ περιέργεια:

—Χάσατε τίποτα, κύριε;

—Εἰκόμος φυσικὰ τοῦ ἀπαντáει ὅτι ἔχασε ἕνα μπιλλιέτο τῶν διακοσίων φράγκων.

—Μήπως εἶνε αὐτό; τὸν ρωτοῦν τότε καί τοῦ δείχνουν τὸ κλε- μένο μπιλλιέτο του.

Ὁ παίκτης θγάζει μιὰ κραυγὴ χαρᾶς, παίρνει τὸ μπιλλιέτο δίνε ἕνα γενναῖο πομπουρά- ριον «ξαφριστῆς», ὁ ὁποῖος τρέ- χει πάλι κοντὰ σ' ἕνα ἄλλο τα- μεῖο γιά νά συνεχίσει τὴ δουλειά του καί νά παίξῃ τὸ ἴδιο πα- γνίδι σ' ἕνα ἄλλο «κορόδιο».

Καί νά τώρα καί μιὰ «ξαφρί- στρία». Στους ἵπποδρομικοὺς κύκλους εἶνε γνωστὴ μέ τ' ὄνομα «Ἡ Γκριζά Σκούφια», γιὰτὶ ἀπὸ δῶ καί δέκα χρόνια πού συχνά- ρει στίς «κούρες» φοράει πάντα τὸ ἴδιο γκριζὸ μετερὸ ἀδιαφορῶ- τας γιά τίς τελευταῖες «κρεα- σιὸν» τῆς γυναικείας μόδας. Ἡ

«Γκριζά Σκούφια» λοιπὸν ἔχει τὴν εἰδικότητα νά πιάνῃ κου- θέντας μέ τους παίκτες. Τούς μιλάει μέ γλυκὸ κι' εὐγενικό ὄ- φος, τοὺς διηγείται ἕνα σωρὸ ἀνέκδοτα ἀπὸ τὴ ζωὴ τοῦ ἵπο- δρόμου, συζητáει μαζί τους γιά τίς προηγούμενες «κούρες», γιά τους διαφόρους ἐκλεκτοὺς «σταύλους» καί τέλος γιά τὰ καλύτερα «φαβορί». Ξέρεῖ ἀπ' ἔξω ὅλη τὴ γενεαλογία τῶν ἄ- λωγων! «Ἐπειτα φέρνει τὴ συζήτησι, μέ τρόπο, στίς μεγάλες ἐπιτυχίαις τοῦ ἵπποδρόμου. Ὁ ἄτυχος συνομιλητῆς τῆς ὑποστη- ρίζει τότε ὅτι πρέπει κανεὶς νά ὑπολογίῃ καλά καί νά μισοῖ νά διακρίνῃ τὸ ἄλογο πού θά ἔρθῃ πρῶτο: πρέπει νὰ τὸ κυ- τάρῃ στὰ πόδια, νά προσέχῃ τίς γραμμῆς του, τίς κινήσεις του...

Ἡ «Γκριζά Σκούφια» ὅμως δὲν συμφωνεῖ μαζί του:

—Ἡ «κούρες», τοῦ λέει, εἶνε κι' αὐτὲς ἕνα τυχερὸ παιγνίδι! «Ὅπως δὲ ὅλα τὰ τυχερὰ παιγνίδια εἶται καί σ' αὐτὲς, ἔχετε ἀ- νάγκη ἀπὸ κάποια μαγικὴ δύναμι, πού θά τραβῆσῃ τὴν τύχη κοντὰ σου. Ἐγὼ ἔχω αὐτὴ τὴ δύναμι στὰ δάχτυλά μου. Φέρνω γοῦρι! Ἀφήστε ν' ἀγγίξω τὸ μπιλλιέτο σας...καί τώρα, ὅταν κερδίσετε, θά ἤθελα νά μέ θυμηθῆτε... Ἐγὼ φέρνω τύχη!... Ξέ- ρετε; Ἐνας Ἴνδὸς φακίρης μ' ἔμαθε μέ ποῖο τρόπο. Αὐτὸς ὁ μυστηριώδης μάγος γιάτρειε τίς μεγαλύτερες ἀρρώστειες μ' ἕ- να μόνο ἀγγίγμα τῶν χεριῶν του! Ἀφήστε ν' ἀγγίξω ἀκόμη μιὰ φορά τὸ μπιλλιέτο σας. Θά δῆτε ὅτι θά κερδίσετε ἕνα με- γάλο ποσό! Μόλις ἀγγίξω τὸ μπιλλιέτο σας θά ἔρθῃ «γκανιὰν» τὸ ἄλογο σὸ ὁποῖο ποντάρετε.

Ὁ παίκτης λοιπὸν, γιά ν' ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὴν φλυαρία αὐ- τῆς τῆς τρελλῆς γρηᾶς, τῆς δίνει μ' ἀδιαφορία ν' ἀγγίξῃ τὸ μπιλλιέτο του. Ἐκεῖνη, παίρνε ἐκατοκτικὸ ὄφος, ἀρχίζει νά μουρμουρίζει ἀκατάληπτα λόγια καί τέλος τὸν ὄφνει ἴησιν. Παραδόξως ὅμως ὁ παίκτης κερδίζει. Τὸ ἄλογο τὸν ἔρθε πράγ- ματι «γκανιὰν» κι' ἐπειδὴ ἦταν «αὐτουαίντερ» καί δὲν τὸ εἶχανε

«ποντάρει» πολλοί, έφερε ως κέρδος ένα σεβαστό χρηματικό ποσό, στους λίγους παίκτης του. Ο άνθρωπος που κέρδισε, στην έπομένη κούρσα τρέχει να βρή την παράξενη γρηά και της δίνει πενήντα ή έκαστο φράγκα για να...μαγειρή τα νέα μπιλιέτια του. Μά τη φορά αυτή δεν στάθηκε τυχερός. Έγασε και το τελευταίο του φράγκα. Τι συνέβη λοιπόν; Μυστήριο!.. Το μυστήριο αυτό ώστόσο το έχουν διαφωτίσει από καιρό οι άστυνομικοί... Η «Γκριζα Σκούφια» δεν μαγειρεί μόνο τα χαρτιά ενός παίκτη, αλλά πολλών, πάρα πολλών παικτών και φυσικά κάποιος απ' όλους αυτούς θα κερδίσει! "Όσο για τον 'Ινδó φακίρη και τα μάγια του, δεν είναι τίποτ' άλλο, παρά ένα έξυπνο «κόλπο» αυτής της διαβολογυναίκας, που επί δέκα χρόνια τώρα, «εργάζεται» περίφημα σ' όλα τα 'Ιπποδρόμια του Παρισίου. "Όσοι λοιπόν ξέρουν το «κόλπο» της, την ρωτούν δήθεν με αφέλεια:

—Μά γιατί έσείς δεν παίζετε ποτέ, αφού έχετε διαβολομένη τύχη;

—Ο 'Ινδός φακίρης μ' έμαθε να φέρνω τύχη στους άλλους, τους άπαντάει μ' ένα αινιγματικό χαμόγελο κι' απομακρύνεται γρήγορα γιατί καταλαβαίνει ότι αυτοί οι παίκτης ξέρουν κεία το «κόλπο» της.

Μιά άλλη πάλι έμπερική «Ξαφριστρια» είναι ή «κλαψιάρα», γνωστή από καιρό στη Γαλλική άστυνομία. Αυτή ή «Ξαφριστρια» είναι μία άρκετά ώμορφη και καλοντυμένη γυναίκα που συχνάει τ' άπογεύματα στις «κούρσες» και το θράδυ τó διάφορα έξοχικά κέντρα.

Στις «κούρσες» συνοδεύεται πάντα από δυó παιδιά πέντε ως έξη έτών, δυó χαριτωμένα άγγελούδια. Τα παιδιά αυτά πότε είναι κορίτσια και πότε αγόρια! Η «Ξαφριστρια» τά... νοικιάει από τις διάφορες λαϊκές συνουικίες του Παρισίου, για να τα «χρησιμοποίησή» στη δουλειά της. Και μά την αλήθεια, ή δουλειά της είναι άρκετά επικερδής. Στις «κούρσες» λοιπόν προτιμάει πάντα το «πεζάκι», την έξέδρα δηλαδή όπου συχνάει ο καλός κόσμος. "Όσοι την βλέπουν εκεί πέρα, νομίζουν ότι τα παιδιά αυτά, —όπως είναι καλοντυμένα —είνε κανενός ευλόρου Παρισίου, ó όποιος τά έστειλε στις «κούρσες» για να διασκεδάσουν. Στο τέλος όμως της δεύτερης ή της τρίτης «κούρσας» ή «κλαψιάρα» άποτραβιέται σέ μιά γωνία κι' αρχίζει να κλαίει και να στενάζει, πράγμα θεβασία που προκαλεί την προσοχή των διαφόρων παικτών. Κι' έτσι δεν άργει να συγκεντρωθή γύρω της ένα πλήθος ανθρώπων, οι όποιοι προσπαθούν να μάθουν γιατί κλαίει αυτή ή γυναίκα. Κάποια τότε πονόψυχη κυρία θά τύχη πάντα να την ρωτήσει τι της συμβαίνει. Κι' εκείνη, έξακολουθώντας να κλαίει, της διηγείται ότι είχε έρθει με τον άνδρα της και τα παιδιά τους στον 'Ιπποδρόμο για να δοκιμάσουν την τύχη τους. "Ο άνδρας της όμως έγασε όλα τα λεφτά του, τσακώθηκε μαζί της και την παράτησε στον 'Ιπποδρόμο με την άποψη να μην ζαναπατήσει στο σπίτι του!

—Και να συλλογίζεται τώρα κανείς, προσθέτει, ότι τα δυó αυτά άθώα πλάσματα δεν έχουν άποψη να φάνε ούτε ένα κομμάτι ψωμί!...

Τα δάκρυα της κι' ή θεά των δυó μικρών παιδιών που κυτάζουν φοβισμένα τον κόσμο που έχει μαζευτή γύρω, συγκινηθείβέβαια τις κυρίες και τους διάφορους παίκτης, οι όποιοι αρχίζουν να της δίνουν ένα σωρό φράγματα. Κι' έτσι ή παράξενη αυτή «Ξαφριστρια» μαζεύει πολλές φορές και γίλινα φράγκα για να...συντηρήσει τα παιδιά της! Έννοείται ότι την άλλη φορά ή ίδια ιστορία επαναλαμβάνεται στις «κούρσες» ενός άλλου 'Ιπποδρόμου.

Υπάρχει επίσης κι' ένα άλλο είδος «Ξαφριστών»: οι έπιληπτικοί, που άρρωσταίνουν στις κούρσες, μασαώνται...σαστούν! Έτσι προκαλούν τον οίκτο των διαφόρων παικτών, οι όποιοι σπεύδουν άμέσως να τους συνδράμουν με μικρά και μεγάλα ποσά.

Άς έρθουμε τώρα στους περιφήμους «μαρκαδόρους». Αυτοί οι «Ξαφριστάι» εργάζονται με τον άκόλουθο τρόπο: Μόλις τελειώσει μιά κούρσα και την ώρα που οι παίκτης κυκλοφορούν εκεί που ζυγίζονται τ' άλλα ή εκεί που οι τζόκευ τά παρου-

σιάζουν στους παίκτης για να διαλέξουν σέ ποιά θα «ποντάρουν», ó «μαρκαδόρος» ανεβαίνει πάνω σέ μιά καρέκλα κι' αρχίζει να φωνάζει τάχα σ' έναν άνταρκο φίλο του:

—Έ, Λουί, είλες δική. Κέρδισα! Σ' εύχαριστώ! Μ' έσωσες! Συγχρόνως όμως παρακολουθεί τους παίκτης που τηγαίνουν να έξαγυρώνουν το μπιλιέτιό τους. Κι' όταν «μαρκαρέσει» ότι κάποιος απ' αυτούς είναι κατάλληλος για θύμα, τον πλησιάζει, τον χτυπάει φιλικά στον ώμο και του λέει χαμογελώντας:

—Έχετε τύχη σήμερα! Μά κι' εγώ κέρδισα γάρις στη συμβουλή ενός φίλου μου. Θά «ποντάρω» τώρα πάει με τα προγνωστικά μου...

—Ο άλλος, δηλαδή το θύμα, αρχίζει να ενδιαφέρεται.

—Ποιό άλλογο θα παίζετε;

—Τόν «Άιλαντ!» του λέει. Είναι θεβασίό ότι θα έρθη πρώτό!

—Ο ιδιοκτήτης του, —μεταξύ μας όμως! —Έχει πή στο τζόκευ με το κώνη κρυφα μιά ένεση, για να τρέξη καλύτερα... Έφρονει κι' αυτοί, όπως ξέρετε, τις γασούρες τους και πρέπει να βεχούν..

—Θά βημα τον άκούει με προσοχή και τέλος του προτείνει:

—Θά θέλατε να πάρουμε μαζί ένα μπιλιέτιο;

—Γιατί όχι; του άπαντάει ó «μαρκαδόρος» και τον άκολουθεί ως τό ταμείο.

Ο παίκτης θγαίνει το πορτοφόλι του, παίρνει ένα χαρτονόμισμα από μέσα κι' επειδή είναι κόσμος, ρίχνει κατόπιν το πορτοφόλι άπρόσεχτα στην τσέπη του, άφοσιωμένος στις άποκαλύψεις του άγνωστου. Έκείνος τότε με μεγάλη έπιδειξιότητα παίρνει το πορτοφόλι του θύματός του κι' έξαφανίζεται!

Μένει με το μπιλιέτιο και μάταια αναζητεί τον τόσο ύποχρηστικό άγνωστο, για να του δώση τα μισά λεπτά του μπιλιέτιού που άγόρασε και να παρακολουθήσουν μαζί τις κούρσες. Μά δεν τον θρίσκει ποθενά. Έχει γίνει άφαντος μαζί με το πορτοφόλι του θύματός του.

Στους Παρισίους 'Ιπποδρόμους υπάρχουν και δυó περίφημοι βασίλειά των τζαματζήδων, πασιγνωστοί στην άστυνομία: Είναι ó «Έρρικος» κι' ó Πέτρος Λεμπόν, πατέρας δηλαδή και γιός.

Αυτοί οι δυó «Ξαφριστάι» εργάζονται με τον άκόλουθο τρόπο: Ο γιός «διπλώνει» μιά από τις πλούσιες ηλικιωμένες κυρίες που συχνάζουν στις κούρσες και παίζουν μεγάλα ποσά, κατορθώνει να πιάση κουβέντα μαζί της, της κάνει ένα σωρό κομπλιμέντα και τέλος της έξομολογείται ότι για την έρχομένη «κούρσα» έχει θραυμάσια προγνωστικά! Η κυρία παρασύρεται πολύ εύκολα από τα λόγια του και του προτείνει να την συνοδεύση ως τό ταμείο για να «ποντάρη» σ' άλλα όποδείξη. Κι' όταν εκείνη πάρει τα μπιλιέτια στά χέρια της, ó νεαρός Λεμπόν τότε της λέει:

—Βλέπετε εκείνον τον σοβαρό κύριο με τ' άσπρα μαλλιά που στέκεται εκεί κάτω; Έ, λοιπόν, είναι ó πιό τυχερός άνθρωπος του κόσμου! Θέλετε να τόν παρακαλέσουμε να κρατήσει τα μπιλιέτια σας; Μπορεί να σας φέρη τύχη! Τι έχουμε να χάσουμε;...

Η ηλικιωμένη κυρία, που είναι υπερβολικά προληπτική, δέχεται με μεγάλη προθυμία κι' έτσι πλησιάζουν κι' οι δυó τους τον σοβαρό κύριο. Έκείνος στην αρχή φέρνει αντίρρησης. Έπειτα, λέει στην κυρία:

—Έγώ τόσα πολλά μπιλιέτια, ώστε άναγκάζομαι να κρατάω και τα όνόματα των πελατών μου. Το δικό σας, παρακαλώ;

—Κόμησα ντε Σατώ-Φερρύ!

—Α, κυρία κόμησσα, να είσαστε θεβασία, ότι θα κερδίσετε! της λέει χαμογελώντας.

Η κόμησσα ντε Σατώ-Φερρύ τον εύχαριστεί. Μά όταν αρχίζουν να τρέχουν τ' άλλα ό κι' όλος ó κόσμος παρακολουθεί μ' άγωνία ποιά θα έρθη πρώτο στο τέρας, ό τόσο εύγενής νέος κι' ό τόσο τυχερός ηλικιωμένος κύριος έξαφανίζονται ως δια μαγείας. Μάταια τους ζητούν μετά την «κούρσα» ένα σωρό άνθρωποι! Κι' οι δυό τους έχουν γίνει άφαντοι. Το θράδυ όμως μπορεί κανείς να τους δη στά γαίενα των 'Ιπποδρομιών να έξαγυρώνουν τά κερδισμένα μπιλιέτια των θυματών τους!...

Τέλος, υπάρχει ακόμη και μιά άλλη πολύ έπικίνδυνη κατηγορία «Ξαφριστών» που κλέβει óλεκτρα αυτοκίνητα από τον 'Ιπποδρόμο, την ώρα που οι ιδιοκτήτες τους παρακολουθούν τις κούρσες. Άλλά αυτοί είναι συνηθισμένοι λωποπότες.

Η κοσμητημύρα έμπρός στο Περιπέρο των Στοιχημάτων του Λωσαν